

BERÄTTELSEN OM ILYAS I KORANEN

Profeten Ilyas (över honom vare frid)

Ilyas är en profet bland Israels barn. Han är Ilyas ibn Yasin, avkomling till Harun, Musas bror (över dem båda vare frid). I israeliternas böcker är han känd som *Eliya*. Al-Tabari återberättade från Abdullah ibn Mas'ud (må Gud vara nöjd med honom) att Ilyas är Idris.

Profeten Ilyas (över honom vare frid) nämns i Koranen på två ställen:

1. Han nämns bland en rad profeter i Guds ord:
{Zakaria, Yahya, Isa och Ilyas - alla hörde till de rättfärdiga} (al-An'am:85).
2. Hans berättelse nämns i Guds ord:
{Och Ilyas var sannerligen en av de sändebuden * när han sade till sitt folk: "Fruktar ni inte? * Åkallar ni Ba'al och lämnar den bästa av skaparna? * Gud är er Herre och era förfäders Herre. * Men de förnekade honom, och de skall sannerligen föras fram. * Förutom Guds uppriktiga tjänare. * Och Vi lät honom bli ihågkommen bland de senare. * Frid över Al Yasin. * Så belönar Vi de goda. * Han var sannerligen en av Våra troende tjänare.} (al-Saffat:123-132).

Sammanfattning av berättelsen

Sammanfattningen av denna profets berättelse är att Gud sände honom

till Israels barn efter profeten Hizqil (över honom vare frid). De hade börjat dyrka en avgud som kallades *Baʿl*. Han kallade dem till Gud och förbjöd dem att dyrka någon annan än Honom.

Deras kung trodde först på honom, men avföll sedan. Folket fortsatte i sitt villfarelse och ingen trodde på honom. Han bad Gud mot dem, och regnet hölls tillbaka i tre år. Sedan bad de honom att be Gud ta bort detta, och lovade att tro på honom om regnet kom. Han bad Gud för dem, och regnet kom, men de fortsatte i sitt värsta otro. Då bad han Gud att ta honom till Sig.

På hans hand hade (al-Yasaʿ ibn Akhtub) vuxit upp. Gud befallde Ilyas att gå till en viss plats, och vad som än kom till honom skulle han rida det och inte frukta. Då kom en häst av eld till honom. Han red den, och Gud klädde honom i ljus och fjädrar. Han flög med änglarna som en mänsklig ängel, himmelsk och jordisk.

Denna berättelse om profeten Ilyas (över honom vare frid) återberättades av Ibn Kathir från Wahb ibn Munabbih i kort form, och av al-Tabari i längre form. Ibn Kathir kommenterade: "Så berättade Wahb från Ahl al-Kitab, och Gud vet bäst dess sanningshalt."

Det som bör uppmärksammas är att Gud sände sin profet Ilyas till Israels barn vid en tid då de dyrkade en avgud kallad *Baʿl*. Ibn Abbas (må Gud vara nöjd med honom) sade: *Baʿl* betyder "herre". Han förnekade deras avgudadyrkan och kallade dem till att dyrka Gud ensam, Skaparen av allt, och sade till dem att Han är deras Herre och deras förfäders Herre. Men de svarade honom inte, och följde honom inte. Gud hotade dem med straff på Domedagen, men nämnde inte något världsligt straff.

Gud berättade att de som Han utvalde och välsignade med att följa sin profet skulle hållas borta från straffet och få stor belöning. I slutet av berättelsen nämnde Gud Ilyas med gott minne för hans kallelse till Israels barn, och sade att han har en hälsning från Gud och från Hans tjänare, och prisade honom såsom Han prisade hans profetbröder.

Detta är vad Koranens text ger om denna profet. Vad som finns utöver detta av berättelser är öppet för granskning.

Lärdomar från berättelsen

Berättelsen om profeten Ilyas (över honom vare frid) är som övriga berättelser i Koranen. Gud nämnde den inte för historieberättande, utan

för lärdom och varning, för att påminna om vad som drabbade tidigare folk som avvisade Guds lag och vände sig bort från den vägledning som profeterna kom med.

De lärdomar som kan dras är:

1. Berättelsen om Ilyas i suran al-Saffat kom bland flera profetberättelser för att trösta Profeten Muhammad (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) för vad han mötte från sitt folk, och för att varna och hota Qurayshs otroende att deras slut, om de fortsätter i otro, är straffet.
2. Berättelsen påminner människor om att en av religionens grunder är att de inte har någon Herre utom Gud. Han är deras förfäders Herre, för deras förfäder dyrkade ingen annan än Gud från Adams tid, då de var på naturens religion. Avgudadyrkan kom först senare.
3. Berättelsen visar att profetens uppgift är att framföra budskapet, inte att nödvändigtvis bevittna straffet över dem som förnekar. Detta är ett svar till avgudadyrkarna som sade: {När kommer detta löfte, om ni är sanna?} (Yunus:48).
 Detta är orätt av dem, för profeten har inget med saken att göra. Hans uppgift är att förmedla och klargöra. Straffet och dess tid är hos Gud, och när tiden kommer kan de varken fördröjas eller påskyndas. Gud sade: {Om Vi visar dig något av det Vi lovar dem, eller tar dig till Oss, så skall de återvända till Oss} (Ghafir:77).

Sammanfattningen av denna berättelse är en kallelse till att hålla fast vid dyrkan av Gud, den Ende, och att lämna allt annat som dyrkas, vare sig sten eller människa. Det är en varning till dem som sätter något vid sidan av Gud att straffet kommer, om inte snart så säkert senare. {Gud säger sanningen och vägleder till vägen} (al-Ahzab:4).

[KORANEN BERÄTTAR](#)

[«ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 96](#)

[REFLEKTIONER KRING BERÄTTELSEN OM PROFETEN YUSUF I KORANEN»](#)

- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)

- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)
- [Mer vilsna än boskap](#)
- [Bönetider för Sverige](#)
- [Bönetider för 135 städer i sverige](#)
- [Bönen gudomlig befallning](#)